

РЕШЕНИЕ

№ 16154

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

като разгледа дело номер **12034** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба подадена от П. С. П. с ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ел. адрес: [електронна поща], с ЕТ „Видира-Петър Петров“ - в несъстоятелност, [ЕИК], срещу Решение №ПИ – 353/22.10.2025г. на директора на ТД на НАП – С..

С решението е оставена без уважение жалба му срещу мълчаливия отказ на публичния изпълнител да се произнесе по молба с вх. № С250022-000- 04842 от 12.08.2025 г. в частта ѝ относно спиране и прекратяване на изпълнителното производство по изп. д. № 3221/2011 г. срещу ЕТ „Видира - Петър Петров“ (н.),[ЕИК], както и срещу изричен отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на главен публичен изпълнител П. Х. в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. /л.17 от делото/.

С жалбата се иска отмяна на решението на директора на ТД на НАП – С. и на потвърдения с него отказ като неправилни, немотивирани и незаконосъобразни. В жалбата се твърди, че по отношение на ЕТ „Видира-Петър Петров“ е открито производство по несъстоятелност, дружеството е обявено в несъстоятелност и е постановена обща възбрана и заповед върху имуществото му. Срокът по чл. 193, ал. 4 от ДОПК е изтекъл. Вземанията на НАП са включени в приетите от синдика вземания по чл. 693 от ТЗ, в който случай и на основание чл. 225, ал.2 от ДОПК, във вр. с чл. 225, ал.1,т. 7 от ДОПК публичният изпълнител следва служебно да вдигне наложените обезпечителни мерки и прекрати производството.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. К. А., който поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Не претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт К., прави искане за отхвърляне на

жалбата и потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно, по мотивите, изложени в него. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП С. срещу от П. С. П. с ЕГН: [ЕГН] с ЕТ „Видира-Петър Петров“ - в несъстоятелност, с ЕИК:[ЕГН], е образувано изпълнително дело №22110003221 от 2011 г.

С Решение №19/09.02.2018 г. по т.д.н. №186/2017 г. на ОС-София съдът е обявил неплатежоспособността на ЕТ „Видира-Петър Петров“, открил е производство по несъстоятелност на ЕТ, постановил е прекратяване дейността на предприятието, обявил е ЕТ в несъстоятелност и е спрял делото /л.26/. Производството е възобновено с Решение №8/ 13.01.2020 г. /л.24/, като със същото е назначен временен синдик, като с оглед чл. 669, ал. 3, т. 1 от ТЗ не е свикал първо общо събрание на кредиторите.

Временният синдик е изготвил списъци на приетите и вписаните служебно вземания, като съдът с определения от 10.07.2020 г. и 15.07.2020 г. е одобрил същите и е свикал събрание на кредиторите. Постановено е осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността и разпределение на осребреното имущество.

С молба с вх. №С250022-000-0484042/12.08.2025 г. П. С. П. е поискал спиране и прекратяване на изпълнително дело №22110003221 от 2011 г., мотивирайки се, че са налице основанията по чл. 638, ал. 1 и ал. 6 от ТЗ.

Публичният изпълнител не се е произнесъл по тази молба в 14-дневния срок по чл. 22, ал. 1 от ДОПК и за жалбоподателя е възникнал интерес от оспорването на мълчаливия му отказ. Този мълчалив отказ е отменен с решение №ПИ-318/19.09.2025 г. на директора на ТД на НАП С. и преписката е върната по компетентност на публичния изпълнител /л.18-гръб от делото/. На 06.10.2025 г. публичният изпълнител е разгледал молбата и е отказал да отмени наложената с постановление №3221/2011/000067/15.03.2012 г. възбрана върху следния недвижим имот: апартамент №14 (четирнадесет) - самостоятелен обект в сграда - на шести подпокривен етаж от сградата, коти +16.30 и +19.04, с обща застроена площ на първо ниво 50.05 кв.м. и на второ ниво 55.72 кв.м., състоящ се на първо ниво от дневна, коридор, кухня с трапезария, две тераси и сервизно помещение, и на второ ниво от два кабинета, коридор-стълба, баня с тоалетна и тераса, при съседни: на първо ниво - стълбищна клетка, апартамент № 13. двор, апартамент №11, от вх. Б. на второ ниво - от двете страни двор, апартамент № 11 от вх. Б, заедно с мазе с площ 4.44 кв.м. при съседни: гараж № 2, мазе при гараж № 1, двор и мазе към гараж № 3, и заедно а 4.587% идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху дворното място, върху което е построена сградата, цялото с площ от 605.28 (шестстотин и пет цяло и двадесет и осем) кв. м., а по скица 620.28 (шестстотин и двадесет цяло и двадесет и осем) кв.м., съставляващо УПИ парцел XIV-634, от кв. 290Б, по плана на [населено място], местност „К. село-Плавателен канал“, при съседни на дворното място по скица: [улица], УПИ XII-636, УПИ III-632, 1619 УПИ XV-633 от същия квартал.

В оспорения отказ публичният изпълнител е изложил съображения, че не са налице условията по чл. 208, ал. 1 от ДОПК, а също и такива, че по изпълнителното дело са извършвани само подготвителни и обезпечителни действия, но не и същински изпълнителни действия - опис, оценка, публична продажба, поради което и не са налице и условията по чл. 193 от ДОПК и чл. 638, ал. 6 от ТЗ.

Срещу отказа е подадена жалба, по която е постановено процесното Решение № ПИ –

353/22.10.2025г. на директора на ТД на НАП – С..

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София - град направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Съгласно чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, когато решаващият орган – директорът на ТД на НАП остави жалбата без уважение, решението му подлежи на обжалване пред административния съд.

Предвид представената по делото Заповед З-ЦУ-30-1586/20.10.2025 г., с която на издателя на оспорвания акт С. П. е възложено да изпълнява правомощията на Директор на ТД на НАП, решението се явява издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия.

Решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка и неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 638, ал. 1 от ТЗ, с откриване на производството по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността, с изключение на имуществата по чл. 193 от ДОПК. С разпоредбите на чл. 193, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК е уредено едно изключение от разпоредбите на ТЗ относно универсалното принудително изпълнение при несъстоятелност, като на публичния изпълнител е предоставена възможност да предприеме действия по реда на специалния закон по отношение на имуществото на длъжника, върху което са наложени обезпечителни мерки преди откриване на производството по несъстоятелност. Тази възможност за провеждане на индивидуално изпълнително производство е ограничена със сравнително кратък срок - 6 месеца от откриване на производството по несъстоятелността, в който срок следва да се реализира имуществото, върху което са наложени обезпечения. В случай, че това не бъде извършено, съгласно чл. 193, ал. 4 от ДОПК публичният изпълнител следва да предаде служешото за обезпечение имущество на синдика, за реализирането му в производството по несъстоятелност.

Нормата на чл. 638 ТЗ очертава общо принципно правило, което е съобразено от ДОПК - арг. от чл. 222, ал. 1, т. 4. Анализът на разпоредбата на чл. 638, ал. 1 от ТЗ води до извода, че по принцип в момента, в който се открие производството по несъстоятелност /с решение на съда по чл. 630 от ТЗ/ всички изпълнителни производства /учредени и по ГПК и по ДОПК/ се спират, ако са насочени срещу имущество, което е включено в масата на несъстоятелността. Последното следва и с оглед характера на производството по несъстоятелност, което е универсално.

Тази норма съдържа едно изключение. Принудителното производство, образувано от публичният изпълнител по реда на ДОПК не се спира, ако е насочено срещу имущество на длъжника, върху което преди откриването на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания, алтернативно, срещу което са предприети от публичният изпълнител конкретни изпълнителни действия за събиране на установено публично вземане. Целта на разпоредбата е да се даде предимство на изпълнителното производство по ДОПК, но в много тесни хипотези - единствено при наличие на вече наложени обезпечителни мерки или при вече предприети действия по принудително изпълнение върху конкретни имуществени права на длъжника, като в единият случай обезпечителното производство е висящо към момента на решението за обявяване в несъстоятелност, а в другия случай изпълнителното производство, учредено от публичният изпълнител, е висящо към момента на решението на съда за обявяването

на несъстоятелността. Всъщност тези имуществени права на длъжника/ обезпечени преди откриване на производството по несъстоятелност/ първоначално са изключени от масата на несъстоятелността, като едва при събдването на условието по чл. 193, ал. 4 от ДОПК, те попълват тази маса /предават се на синдика/ и реализацията им не може да стане в индивидуалното производство по ДОПК, а само в универсалното производство по несъстоятелност по ТЗ от синдика.

В конкретния случай се касае за едно особено производство, при което на публичния изпълнител е даден един кратък срок, в който или да предприеме действия по събиране на публичните вземания или с нарочен акт, да предаде имуществото, по отношение, на което са наложени обезпечителни мерки, за да бъде включено същото в масата на несъстоятелността. Разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от ДОПК е категорична, че "имущество, върху което преди откриването на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания или срещу което е започнало принудително изпълнение за събиране на публични вземания, се реализира от публичния изпълнител при условията и по реда на този кодекс", като съобразно нормата на чл. 193, ал. 4 от ДОПК срокът, в който следва да бъдат извършвани действия по събиране на публичното вземане, за което са наложени обезпечителни мерки, следва да бъде извършено в 6-месечен срок от откриване на производството по несъстоятелността.

Безспорно е, че ЕТ „Видира-Петър Петров“ е обявен в несъстоятелност с решение №19/09.02.2018 г. по т.д.н. №186/2017 г. на ОС-София и следователно нормативно уреденият 6 - месечен срок отдавна е изтекъл. След като това е така, съобразно нормата на чл. 193, ал. 4 от ДОПК, непосредствено след изтичане на 6-месечния срок, визиран в чл. 193, ал. 4 от ДОПК, публичният изпълнител е следвало да изпълни задълженията си, регламентирани в посочената правна норма, а именно - да предаде имуществото, което не е реализирал и по отношение, на което са наложени обезпечителни мерки на синдика, за реализирането му в производството по несъстоятелност. С изтичане на срока по чл. 193, ал. 4 ДОПК своеобразната преференция на публичния изпълнител по отношение на имуществото, предмет на обезпечение за събиране на публично вземане отпада и имуществото на длъжника, което до този момент е представлявало обезпечение на постановеното и изискуемо публично вземане става част от масата на несъстоятелността и се предприемат действия от синдика по неговото осребряване. На практика, след изтичане на срокът, посочен в чл. 193, ал. 4 от ДОПК би следвало публичния изпълнител или да предприеме действия по спиране на образуваното изпълнително дело или съобразно чл. 638, ал. 4 от ТЗ да прекрати спряното изпълнително производство, ако е изпълнено условието вземането - установеното публично вземане, да е предявено и прието при условията на чл. 693 от ТЗ. Следва да се извърши справка и да се установи дали въпросните публични вземания са приети по реда на чл. 693 от ТЗ и дали са включени в списъка на приетите от синдика вземания на кредиторите на ЕТ „Видира-Петър Петров“ /в несъстоятелност/, в каквато насока са били и указанията дадени с Решение № ПИ-318/19.09.2025г., но няма данни същите да са изпълнени, доколкото не са представени доказателства и няма изложени съображения в този смисъл в обжалваното сега решение. След което и ако се установи, че вземанията са приети, образуваното изпълнително производство подлежи на прекратяване на основание на чл. 225, ал. 1, т. 7 от ДОПК, във вр. с чл. 638, ал. 6 от Търговския закон. С прекратяването на изпълнителното производство следва да се вдигнат и наложените обезпечителни мерки, предвид разпоредбата на чл. 225, ал.2 от ДОПК.

Предвид изложеното, решението на директора на ТД на НАП и отказът на публичния изпълнител да вдигне наложените обезпечителни мерки са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени, а административната преписка следва да бъде върната на публичния изпълнител със задължение за

спазване на дадените в настоящето решение указания по прилагането на закона.

Предвид изхода на делото разноски се следват на жалбоподателя, но чрез процесуалния си представител същият изрично заяви, че не претендира тяхното присъждане, поради което и съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №ПИ – 353/22.10.2025г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба срещу мълчаливия отказ на публичния изпълнител да се произнесе по молба с вх. № С250022-000- 04842 от 12.08.2025 г. в частта ѝ относно спиране и прекратяване на изпълнителното производство по изп. д. № 3221/2011 г. срещу ЕТ „Видира - Петър Петров“ (н.), ЕИК[ЕИК], както и срещу изричен отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на главен публичен изпълнител П. Х. в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..

ОТМЕНЯ Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал.2 от ДОПК с изх. № С250022 – 012 – 0000057/06.10.2025г., издаден от П. Х., на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ВРЪЩА преписката на главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., дирекция „Събиране“ за ново произнасяне, с оглед указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК.